

प्रवातं रोच्यवैवर्ण्यं स्तम्भकदाहपत्तिवत् । स्वेदमूर्च्छा-
पिपासाह्नमप्रवातमतोज्ज्वला, ॥ सुखं वातं प्रसेवेत यीशे-
शरदि मानवः । निवातं ह्य्रातुषे सेव्यमारोग्याय च
सर्वदा, । आतपः पित्ततृष्णाग्निस्वेदमूर्च्छाश्मश्लक्ष्णः ।
दाहवैवर्ण्यकारी च छाया चैतानपोहति, । अग्निर्वात-
कफस्तम्भशीतवेषधुनाशनः । आमाभिष्यन्दजरणो रक्त-
पित्तप्रदूषणः, । पुष्टिवर्णबलोत्साहमग्निदीप्तिमतन्त्रि-
ताम् । करोति धातुसास्यञ्च निद्राकाले निषेविता, ।
तत्वादित एव नीचनखरोम्भा शुचिना शुक्लवाससालघू-
ष्णीषच्छतोपानत्केन दण्डपाणिना काले हितमितमधुरपू-
ष्वाभिभाषिणा बन्धुभूतेन भूतानान्तु, गुरुद्वानुसतेन सुस-
हायेनानन्यमनसा खलूपचरितव्यं, तदपि न रात्रौ न
केशास्थिकण्टकाश्मत्तुषभस्त्रोत्करकपालाङ्गारामैध्यस्थानव-
लिभूमिषु, न विषमेन्द्रकीलचतुष्यश्चभाषासुपरिष्ठात्, ।
न राजहृदिपुरुषपैशुन्यान्वतानि वदेत् न देवब्राह्मण-
पितृपरिवादांश्च । न नरेन्द्रहृदिोन्मत्तपतितक्षुद्रनीचाचारा-
नुपासीत । दृक्षपर्वतप्रपातविषमवस्मीकदुष्टवाजिकुञ्जराद्य-
धियोहृणानि परिहरेत् पूर्णनदीससृदाविदितपल्लवश्चञ्चू-
पावतरणानि, भिन्नशून्यागारशस्रशानविजनारण्यवासा-
ग्निसंश्रमव्यालभुजङ्ग-कीटसेवाग्रामाघातकलहशस्त्रसन्निपा-
ताग्निसंभ्रमव्यालसरीसृपशृङ्गिसन्निर्कषांश्च ॥ नाग्निगो-
गुरुब्राह्मणप्रेङ्गादम्पत्यन्तरेणाभियायात् । न श्वमनु-
यायात् । देवगोब्राह्मणचैत्यध्वजरोगिपतितपापकाशि-
णाञ्च छायां नाक्रमेत् । नास्तं गच्छन्तसुख्यन्तं वादित्यं
वीक्षेत् । गाभ्ययन्तीं परशस्यं वा चरन्तीं परस्मै न कश्चै-
चिदाचक्षीत, न चोल्कापातेन्द्रधनूंषि । नाग्निं सुखेनोप-
धमेत् । नापो भूमिं वा पाणिपादेनाभिहन्यात् ॥ न
वेगान् धारयेत् । न वह्निर्वेर्गान् यामनगरदेवतायतनशस्रशान
वतुष्यथसलिलाशयपथिसन्निक्षेपान्तुत्सृजन्नप्रकाशं न वाय्व-
ग्निसलिलसोमार्कगोरुप्रतिस्वस्वम् ॥ न भूमिं विलि-
खेत् । नास्रंष्टतसुखः सदसि जृम्भोद्गारश्चासन्नवधुत्तु-
सृजेत् । न पर्यस्तिक्वापदम्भापादप्रसारणानि गुरुसन्निधौ
कुर्वीत् । न बालकर्णनासास्रोतोदशनविवरास्यभिक्षुष्णी-
यात् । न वीजयेत् केशसुखनखरवस्त्रगात्राणि । न गात्र-
नखवस्त्रावादिदं कुर्वीत् । न काष्ठलोपट्टणादीनाभिहन्या-
द्विन्द्राहा । न प्रतिवातातपं सेवेत । न भुक्तमात्रोऽग्नि-
सुपासीत, नोत्कटुकास्तेते । नात्यकाष्ठासनमध्यासीत ।
न यीवां विषमं धारयेत् । न विषमकायः क्रियां भजेत्

भुञ्जीत वा । न प्रततमीचेत विशेषाञ्जप्रोतिर्भास्कर-
सूक्ष्मवलभ्रान्तानि । न भारं शिरसा वह्नेत् । न स्वप्न-
जागरणशयनासनचङ्गमणयानवाहनप्रधानवनलङ्घनप्लवनप्रत-
रणहास्यभाष्यव्यायव्यायाभादीनुचितानप्यतिसेवेत ॥ उ-
चितादप्यहितात् क्रमशो विरमेत् हितमनुचितमप्यासेवेत
क्रमशो न चैकान्ततः पादहीनात् ॥ नावाक्शिराः शयीत ।
न भिन्नपात्रे नाञ्जलिपुटेनापः पिबेत् । काले हितमित-
स्निग्धमधुरप्रायमाहारं वैद्यप्रत्यवेक्षितमञ्जीयात् । ग्राम-
गणगणिकापणिकशत्रुशठपतितभोजनानि परिहरेत्
शेषाण्यपि चानिष्टरूपरसगन्धस्पर्शशब्दमानसान्यन्यान्वेवं-
गुणान्यपि वा संभूय दत्तानि तान्यपि मल्लिकाबालोप-
हतानि, । नाप्रक्षालितपाणिपादो भुञ्जीत मूत्रोच्चार-
पीडितो न सन्ध्योर्नापाश्रितो नातीतकालं हीनमति-
मावञ्चेति न भुञ्जीतोद्धृतस्नेहम् ॥ नोदके पश्येदात्मानं,
न नग्नः प्रविशेज्जलम् । न नक्तं दधि भुञ्जीत न वाप्यष्टत-
शर्करम् ॥ नासुद्वयूषं नाक्षौद्रं नोष्णैर्नामलकैर्विना ।
अन्यथा कृष्वीसर्पादिं जनयेत् । द्यूतमद्यातिशेवाप्रतिभू-
साक्षित्वसमाह्वानमोधीवादित्वाणि न सेवेत । स्रजच्छत्रो-
पातहौ कनकमतीतवासंसि न चान्यैर्दृश्यानि धारयेत् ।
ब्राह्मणमग्निं गाञ्च नोच्छेदः सृशेत् ॥ भवन्ति चात् ॥
सुखमात्रं समासेन सदृत्तस्यैतदीरितम् । आरोग्यमायुरर्थो
वा नासङ्गिः प्राप्नोते नृभिः ॥ यस्मिन् यस्मिन्मृतौ ये ये
दोषाः कुप्यन्ति देहिनाम् । तेषु तेषु प्रदातव्या रसास्ते ते
विजानता ॥ वर्षासु न पिबेत्कोयं पिबेच्छरदि मातया ।
वर्षासु चतुरो मासान्मात्रावदुदकं पिबेत् ॥ उष्णं ह्ये-
वसन्ने च कामं यीशेत् शीतलम् । हेमन्ने च वसन्ने च
सीधरिष्टौ पिबेच्चरः ॥ श्वेतशीतं पिबेत् यीशे प्राष्ट-
काले रसं पिबेत् । यूषं वर्षति तस्यान्ने प्रपिबेच्छीतलं
जलम् ॥ स्वस्थ एवमतोज्ज्वस्तु दोषाहारमतातुगः ।
स्नेहं सैन्धवचूर्णेन पिपपलीभिश्च संयुतम् ॥ पिबेदग्निविष्ट-
द्वयं न च वेगान्विधारयेत् । अग्निदीप्तिकरं नृणां रोगाणां
शमनं प्रति ॥ प्राष्टशरदसन्नेषु सस्यक् स्नेहादिमाचरेत् ।
कफे प्रच्छेदनं, पित्ते विरेको, वस्तिरीरणे ॥ शस्यते त्रिष्वपि
सदा व्यायासो दोषनाशनः । भुक्तं विरुद्धमध्यक्षं व्याया-
सान्नं प्रकुप्यति ॥ उत्सर्गमैथुनाहारशोषने स्नात्तु तन्मनाः ।
नेच्छेद्भोगभयात्प्राज्ञः पीडां वा कायमात्रसीम् ॥ अति-
स्त्रीसंप्रयोगाच्च रक्षेदात्मानमात्मवान् । शूलकासज्वरश्चास-
कार्श्यपाण्डुामयक्षयाः ॥ अतिव्यवासाञ्जायन्ते रोगाश्चा-